

uitspraak van de week

Auteur : mr. W.A.E. Meuris
Datum : 29 januari 2020
Onderwerp : **Het regresrecht van artikel 6:107a BW geldt enkel voor het netto loon.**

Is er sprake van een regresrecht voor het netto loon of is er sprake van een regresrecht voor het bruto loon dat vervolgens op grond van het civiel plafond wordt beperkt tot het netto loon? Dat zijn juridisch gezien twee verschillende uitgangspunten.

Voor de uitvoering van de Verhaalswet ongevallen ambtenaren is door de Hoge Raad in het verre verleden altijd al uitdrukkelijk uitgesproken dat er sprake was van een bruto regresrecht dat beperkt werd door het netto civiel plafond. Op grond van redenen van een eenvoudige toepassing werd het civiel plafond daarbij altijd beperkt tot het netto loon, zoals dat door de werkgever na inhouding van loonbelasting enz. werd doorbetaald of zonder ongeval zou zijn doorbetaald in het geval de ambtenaar al een invaliditeitspensioen kreeg.

Inmiddels blijkt uit het recente arrest waarin prejudiciële vragen over pensioenpremie zijn gesteld uitdrukkelijk dat het regresrecht krachtens artikel 6:107a BW een regresrecht voor enkel het netto loon is en dat dat netto loon dan ook nog eens beneden het civiele plafond moet blijven.

In zijn advies **ECLI:NL:PHR:2019:773** stelt de Procureur-Generaal dat het regresrecht van de werkgever op drieërlei wijze beperkt is.

Het verhaal is beperkt:

1. tot loon doorbetaald tijdens ziekte;
2. door het civiel plafond;
3. doordat de werkgever heeft gekozen voor een netto verhaalsrecht.

Het netto verhaal is volgens hem dus niet het gevolg van het civiel plafond, maar van het feit dat er rechtens enkel een verhaalsrecht is voor het netto loon. Hij erkent dat dit niet voortvloeit uit de tekst van artikel 6:107a BW lid 2, maar uit de parlementaire geschiedenis en uit eerdere jurisprudentie.

Hierop gaat hij vervolgens uitvoerig in.

In zijn arrest **ECLI:NL:HR:2019:1784** zegt de Hoge Raad:

“Uit de parlementaire geschiedenis van het verhaalsrecht van art. 6:107a lid 2 BW en van daarmee te vergelijken verhaalsrechten van het UWV en de Staat, zoals aangehaald in de conclusie van de Advocaat-Generaal volgt dat de hiervoor genoemde rechtspraak bij de opvatting van de wetgever aansluit en dat de wetgever deze rechtspraak onderschrijft.”

Het ligt voor de hand om, in aansluiting bij hetgeen is beslist voor op het loon ingehouden belasting en premies voor de sociale verzekeringswetten, art. 6:107a lid 2 BW zo uit te leggen dat de werkgever ook voor het op het loon ingehouden werknemersgedeelte van de pensioenpremie geen verhaal heeft en dus alleen een verhaalsrecht heeft voor hetgeen hij de werknemer netto uitbetaalt.

uitspraak van de week

Ook in dit verband geldt dat het belang van de hanteerbaarheid van de wet en een zo eenvoudig mogelijke toepassing daarvan in de praktijk meebrengt dat geen rekening wordt gehouden met deze inhouding.

Maakt dit onderscheid wat uit? In de huidige situatie van de wettelijke bepalingen inzake loondoorbetaling en uitkeringen niet. In het verleden heeft het wel wat uitgemaakt. Toen betaalden ambtenaren wel voor de WAO, maar waren daarvoor niet verzekerd omdat zij aanspraak hadden op een invaliditeitspensioen van het ABP. Daarom gingen de bij de ambtenaar ingehouden premies in een AAF fonds en kreeg de werkgever en het ABP gedurende de arbeidsongeschiktheid van de ambtenaar daaruit een betaling.

In het kader van het Voa regres trok de overheid (onverplicht) die uitkeringen van het AAF (de fictieve WAO uitkering) bruto af van de regresvordering gebaseerd op het brutoloon of op het bruto invaliditeitspensioen.

Er waren verzekeraars die vonden dat als de overheid die uitkeringen uit het AAF al in mindering bracht op de regresvordering, de overheid dan de fictieve netto WAO uitkering van het AAF moest aftrekken van de regresclaim gebaseerd op het netto loon of het netto invaliditeitspensioen. Netto minus netto leidt natuurlijk tot een lager claimbedrag dan bruto minus bruto.

De rechter sanctioneerde echter de handelswijze van de overheid, omdat het regresrecht bruto was en de uiteindelijke vordering na aftrek zoals berekend door de overheid beneden het netto civiel plafond bleef.